

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Elleve Session.

24de Møde.

Livsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Kjær (fortf.): Det glæder mig, fordi jeg allerede ifjor ved denne Sags Behandling udtalte det Samme, men der blev mig dengang svaret af et Medlem, som ikke nu er tilstede (Monråd), at vi jo kunde bygge et Exerceerhuus, saa kunde Skolelæreren lufte, saa at Publicum ikke kom til at belee Historien. Jeg svarede da det ærede Medlem, at dermed var det ikke nok, og at jeg ikke troede, at man med al den Anstrengelse, man vilde gjøre sig, kunde uddanne Skolelærerne, saa at de i og for sig kunde blive dygtige Gymnastiklærere og jeg maa tilstaae, det er min Overbeviisning, at om de Herrer end sende nok saa mange dygtige Underofficerer til Seminarierne, for at uddanne Seminaristerne til dygtige Gymnastiklærere, ville de dog aldrig i det praktiske Liv faaa Noget ud deraf. Det samme ærede Medlem bemærkede da, hvad der ogsaa idag er bemærket af det ærede Medlem her ligeoverfor (Fallsen), at det er Hensigten, at vi først skulle have Gymnastikhuse og derefter Gymnastiklærere, hvad der jo vilde medføre en Beføstning for Communen af en 6—800 Rd. om Aaret. Det har jeg meget godt sinet, og jeg tilstaaer, at det, der især har givet mig Anledning til at optræde saa skarpt imod Sagen, det er, at jeg tydelig seer, at det Hele ikke vil bringe det allermindste Udbytte, men kun koste Communerne en heel Deel Penge. Dersom jeg kunde

tænke mig, at der virkelig kunde komme noget Udbytte ud af det, som de Herrer saa stærkt fremhæve, da skulde jeg ikke udtale mig saa skarpt derimod. Jeg er ingen Hader af, hvad der paa nogen Maade kan tjene til at udvikle de aandelige og legemlige Kræfter, nei, jeg er tværtimod en Forsvarer deraf, og jeg skal støtte ethvert Forslag, der kommer frem her i Salen, og som kan tjene til en Udvikling i legemlig og aandelig Henseende. Men, at denne Gymnastikunderviisning, saaledes som den drives ved Almuefolkene paa Landet, skulde hjælpe til at uddanne i legemlig eller aandelig Henseende, det troer jeg ingenlunde. Hvorfor jeg ikke troer dette, er, fordi — jeg kan henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt desangaaende — min Erfaring taler derimod; jeg kan nemlig fra min Soldatertid erindre, at det der viste sig, at de, der i deres Skoletid havde nydt Gymnastikunderviisning, ikke kunde klare sig saa godt som de, der ikke havde nydt en saadan Underviisning. Jeg har selv som Barn nydt Underviisning i Gymnastik i en Landskyskole; men jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, at da jeg i mit 22de Aar mødte paa Recrutskolen, havde jeg ikke det fjerneste Gode af den Gymnastikunderviisning, jeg tidligere havde nydt i Landskyskolen; tværtimod havde jeg den Fornøielse at høre af min Gymnastiklærer, at jeg hverken kunde gaac eller staae, ja, der var end ikke et eneste Trin, som jeg kunde gjøre godt nok. Jeg vidste ikke Andet, end at jeg var en rask Thy, saameget mere, som jeg havde nydt Gymnastikunderviisning og havt Ord for at være flink derti; jeg er overbevist om, at flere af